

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان- par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۱۵ دسمبر ۲۰۱۵

تدارکات عملیات نظامی در درون و پیرامون سوریه Les opérations militaires qui se préparent en Syrie et alentour

رسانه های غربی از عملیات نظامی در سوریه مطالب ناچیزی منتشر می کنند و یا این که گزارشاتشان منحصر است به بمباران پیروزمندانه جهاد طلبان داعش توسط متفقین، در حالی که روس ها شهروندان غیر نظامی را می کشتند. با این حساب برای عموم مردم مشکل است که اطلاعات دقیق و روشنی از وضعیت کنونی داشته باشند، با آگاهی به این امر که هر دو جبهه در حال تدارک و آماده سازی جنگ افزار هایشان برای یک نبرد گسترده ای هستند. تی یری میسان در اینجا به آنچه در شرف تکوین است می پردازد.

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه) // ۱۴ دسمبر ۲۰۱۵

اتوبوس شخصی تزئین شده با چهره های بشار اسد، ولادیمیر پوتین و حسن نصرالله، سه چهره سیاسی که محور مقاومت را در مقابل تجاوز به سوریه نمایندگی می کنند.

ولی سکوتی که روی عملیات نظامی در عراق و سوریه سایه انداخته به این معنا نیست که جنگ متوقف شده است، بلکه باید آن را به این معنا درک کنیم که بازیگران اصلی در جبهه های مختلف در حال آماده سازی دور تازه ای از نبردها هستند.

نیروهای متفقین

در جبهه امپراتوری هرج و مرج بزرگی دیده می شود. با توجه به صدور بیانیه های متناقض از سوی رهبران ایالات متحده آمریکا، درک اهداف و آشننگتن برای ما ناممکن به نظر می رسد، البته در صورتی که واقعاً هدف مشخصی را پی گیری کنند و چنین هدفی وجود خارجی داشته باشد. حداکثر می بینیم که ایالات متحده، دست فرانسه را باز گذاشته است که ابتکار عمل بخشی از متفقین را به عهده بگیرد، ولی در این مورد خاص نیز از اهداف عینی آن بی اطلاع هستیم. روشن است که فرانسه رسماً اعلان کرده که می خواهد داعش را در پاسخ به حملات تروریستی ۱۳ نوامبر در پاریس تخریب کند، ولی چنین طرحی را پیش از حملات تروریستی به پاریس نیز مطرح می کرد. البته بیانیه های پیشین وجهه ارتباطاتی و رسانه ئی داشت، ولی خالی از واقعیت عینی بود.

در نتیجه مسید آلسانوف Mecid Alsanov (نام کشتی نفت کش) متعلق به شرکت BMZ از گروه بلال اردوخان بندر فوسور-مر Fos-sur-Mer (در جنوب فرانسه) را در ۹ نوامبر ۲۰۱۵ ترک کرد. این کشتی نفت کش بی شرمانه و بی آن که مجبور به پاسخ گوئی به مراجع قانون بازرگانی بین المللی باشد، ظاهراً نفت استخراج شده از منابع نفت اسرائیل و در واقع نفت دزدیده شده از منابع سوریه توسط داعش را حمل می کرده و تحویل بندر فرانسوی داده است. امروز هیچ موردی وجود ندارد تا نشان دهد که چیزی در این زمینه ها تغییر کرده باشد و ما را متقاعد سازد که از این پس می توانیم آخرین بیانیه های رسمی فرانسه را جدی بگیریم.

رئیس جمهور فرانسه فرانسوا هولاند و وزیر دفاع فرانسه ژان ایو دریان Jean-Yves Le Drian به ناو هواپیما بر شارل دوگل در ساحل سوریه رفتند و بی هیچ توضیحی تغییر مأموریت این کشتی را اعلان کردند. در واقع فرمانده مرکز فرماندهی جنرال پی یر دو ویلیه Pierre de Villiers از پیش اعلان کرده بود که مسیر این کشتی به خلیج فارس تغییر کرده است.

گروه هوا دریای متشکل پیرامون ناو هواپیما بر شارل دوگل مرکب است از ۱۸ رافال نیروی دریایی، ۸ سوپر اتاندار مدرنیزه شده، ۲ هاوکی (هواپیمای تجسی)، ۲ دولفین (هلیکوپتر) و ۱ الوئت ۳ (هلیکوپتر)، ناوچه دفاع هوایی شوالیه پل Chevalier Paul، ناوچه ضد زیر دریایی لاموت بیکه La Motte-Picquet، کشتی فرماندهی و تدارکاتی مارن Marne، ناوچه بلجیمی لئوپارد اول و ناوچه المانی اوگسبورگ Augsburg، و یک زیر دریایی تهاجمی هسته ئی که البته وزارت دفاع چنین موردی را انکار کرده است. در پیوند با این مجموعه ناوچه سبک رادارگریز کوربه Courbet را نیز باید اضافه کنیم که در مدیترانه شرقی باقی مانده است.

نیروهای اروپایی به نیروی عملیاتی ۵۰ از ناوگان مرکز فرماندهی ایالات متحده پیوسته اند. این مجموعه از این پس از ۶۰ شناور تشکیل شده است.

مقامات فرانسوی تأیید کرده اند که جنرال دوم رنه ژان کرینولا René-Jean Crignola فرماندهی این نیروی بین المللی را به عهده گرفته است، البته بی آن که به این موضوع اشاره کنند که فرماندهی او تحت فرماندهی ناوگان پنجم ایالات متحده، به فرماندهی جنرال دوم کوین دونگان Kevin Donegan است که خود او نیز تحت فرماندهی لایود اوستین سوم Lloyd J. Austin III، فرمانده مرکز فرماندهی می باشد.

در واقع اصل و قاعده مطلق امپراتوری همواره بر این محور استوار است که فرماندهی عملیات همیشه به فرماندهان ایالات متحده منحصر می گردد و هم پیمانان تنها نقش کمکی دارند.

در نتیجه خارج از امتیاز نسبی که به جنرال دوم فرانسوی اعطا کرده اند، در همان وضعیتی می باشیم که در فبروری گذشته با آن آشنائی داریم: یعنی اتحادیه بین المللی می بایستی علیه داعش اقدام کند، طی یک سال، البته پرواز های شناسائی شان را افزایش دادند ولی بی آن که به داعش دست بزنند، به جای آن دستگاه های نفتی چین را تخریب کردند. در این مورد نیز هیچ نشانی در کار نیست که بتوانیم نتیجه بگیریم که تحولی ایجاد شده و یا خواهد شد.

اتحادیه اعلان کرد که چندین بمباران انجام داده و چندین ساخت و ساز داعشی را تخریب کرده است، با این وجود دعوی آنها قابل مشاهده است و پیش از همه تردیدآمیز به نظر می رسد زیرا به این علت که از سازمان تروریستی هیچ اعتراضی شنیده نشد.

از این ماجرا می توانیم نتیجه بگیریم که فرانسه می خواهد ستراتیژی خاص خودش را به پیش ببرد، ولی ایالات متحده هر آن می تواند اداره امور را به دست گیرد.

نیروهای تروریست

در اینجا می توانیم سازمان های تروریستی را مثل ناتو به شکلی ارزیابی کنیم که گویی این گروه ها تشکیلاتی مستقل هستند که از هیچ کجا برآمده اند، با تمام سلاح ها و قطعات یدکی و حقوق ماهیانه ای که به مبارزانشان می پردازند. به شکل جدی تر، جهاد طلبان مزدوران مسلحی هستند که در خدمت ترکیه، عربستان سعودی و قطر می باشند (به نظر می رسد که امارات متحده عربی از این مجموعه حذف شده است)، به این مجموعه باید شرکت های چند ملیتی مثل آکادمی (بلاک واتر سابق)، کوهلبرگ کراویس رابرتس KKR و اکسون موبیل را نیز اضافه کنیم.

ترکیه گسترش نظامی اش را در باشیکا (در عراق) به پشتیبانی کردهای جبهه رئیس جمهور غیر قانونی مسعود بارزانی ادامه می دهد، در حالی که دور ریاست جمهوری مسعود بارزانی به اتمام رسیده ولی هنوز از ترک قدرت امتناع می کند. دولت عراق به آنکارا اخطار کرد که سربازان و زرهپوشهایش را از عراق خارج کند. ولی آنکارا پاسخ داد که این نیروها را برای حفاظت از مستشارانی فرستاده است که در چهار چوب توافق بین المللی عمل می کنند و این نیروها را خارج نخواهد کرد و حتی اعلام کرد که ۱۰۰۰ سرباز و ۲۵ تانک به این مجموعه اضافه کرده است.

عراق به شورای امنیت سازمان ملل متحد و اتحادیه عرب شکایت کرد، ولی هیچ کجا به هیچ واکنشی نینجامید. ترکیه و استاندار قدیمی موصل، ائیل نجیفی می خواهند در خارج ساختن شهر از دست داعش حضور داشته باشد تا از تسخیر آن توسط نیروی بسیج مردمی عراق (الحشد الشعبی) که اکثراً شیعه مذهب هستند، جلوگیری کنند.

روشن است که، همه در عالم رویا به سر می برند: رئیس جمهور غیر قانونی مسعود بارزانی خیال می کند که هیچ کس به ضمیمه سازی منطقه نفت خیز کرکوک و کوه های سنجر معترض نخواهد شد، رهبر کردهای سوریه صالح مسلم در این رویا به سر می برد که به زودی رئیس جمهور کردستان خواهد شد و جامعه بین الملل نیز چنین اختراعی را به رسمیت خواهد شناخت، رئیس جمهور رجب طیب اردوخان نیز در این پندار غرق شده است که گویی اعراب منطقه موصل آرزو می کنند که توسط ترک ها آزاد شوند و مثل دوران امپراتوری عثمانی زیر سلطه آنها زندگی کنند.

از سوی دیگر، ترکیه در اوکراین بریگاد بین المللی اسلام گرا را مستقر ساخته است که آن را رسماً در ماه اگست گذشته بنیانگذاری کرد. این جهاد طلبان که از منطقه عملیاتی سوریه انتخاب شده بودند، در خروسن به دو بخش تقسیم شدند. اکثر آنها در بطن بریگادهای شیخ مانور *Cheikh Manour* و جوخار دادایوف *Djokhar Doudaïev* برای

مبارزه به دونباس گسیل شدند و بخش دیگر که بهترین عناصر را تشکیل می دادند به روسیه فرستاده شدند تا اقتصاد کریمه را تخریب کنند. بر این اساس آنها موفق شدند تمام الکتریسیته جمهوری را به مدت ۴۸ ساعت قطع کنند.

عربستان سعودی مزدورانش را در ریاض جمع کرده تا در مذاکرات آینده که توسط رئیس امور سیاسی در سازمان ملل متحد، نئو محافظه کار ایالات متحده **جفری فیلتمن** Jeffrey Feltman سازماندهی خواهد شد، نمایندگی داشته باشد.

سعودی ها نمایندگان القاعده و داعش را دعوت نکرده اند، و تنها گروه های وهابی مانند جیش الاسلام یا احرام الشام با آنها کار می کنند. از دیدگاه نظری، در این گردهمایی «گروه تروریستی» که نامش در فهرست شورای امنیت در سازمان ملل متحد به ثبت رسیده باشد وجود نداشت، ولی عملاً تمام شرکت کنندگان در بطن و به نام و در کنار القاعده و داعش مبارزه می کنند بی آن که پرچم آنها را در دست داشته باشند، و اغلب این گروه ها توسط شخصیت هائی هدایت می شوند که به القاعده و یا داعش تعلق داشته اند. به عنوان مثال، احرام الشام پیش از رویدادهای سوریه توسط اخوان المسلمین و مقامات عالی رتبه القاعده و از نزدیکان اسامه بن لادن بنیانگذاری شد.

با ادامه همان کنشی که پیش از مداخله روسیه داشتند، شرکت کنندگان در یک «راه حل سیاسی» به توافق رسیدند که با کنار گذاشتن **بشار اسد** رئیس جمهوری که به شکل دموکراتیک برگزیده شده است و سپس تقسیم قدرت بین آنها و مؤسسات جمهوری. بر این اساس، گرچه تمام امیدشان را برای پیروزی نظامی از دست داده اند، روی تسلیم جمهوری عرب سوریه پافشاری می کنند.

نمایندگان کرد سوریه به این گردهمایی دعوت نشده بودند و ما می توانیم نتیجه بگیریم که عربستان سعودی طرح کردستان ساختگی را به عنوان موضوعی قابل تفکیک از سرنوشت بقیه سوریه می داند. در اینجا یادآوری کنیم که قطعات مدافع خلق اکنون شورای دموکراتیک سوریه را برای تقویت توهم اتحاد کردهای **صالح مسلم** با عرب های سنی مذهب و مسیحیان ایجاد کرده اند، در حالی که در واقع عملاً در منطقه با یک دیگر برخورد می کنند.

در هر صورت، تردیدی وجود ندارد که ریاض از تلاش های ترکیه برای ایجاد کردستان پشتیبانی می کند تا کردهای ترکیه را به آنجا تبعید کند. در واقع از این پس روشن است که عربستان سعودی در زمینه لوژیستیک به ترکیه در ماجرای پرتاب موشک هدایت شونده علیه سوخوی ۲۴ روسی کمک رسانده است.

سرانجام قطر همواره به شکلی رفتار می کند که از دوران برکنار شدن امیر حامد در دو سال پیش در جنگ دخالتی ندارد. با این وجود در مورد عملیات سرّی که نه علیه دمشق بلکه علیه مسکو هدایت شده، مدارک روی هم انباشت می شود: از جمله، وزیر دفاع قطر در پایان سپتامبر از اوکراین سلاح ضد هوایی مدرن پشورا ۲ د (Pechora-2D) را برای جهاد طلبان خریداری کرد تا به این وسیله بتوانند نیروهای روسیه را تهدید کنند، و اخیراً عملیاتی را زیر پرچم دروغین علیه روسیه سازماندهی کرد. همواره در رابطه با اوکراین، در پایان ماه اکتوبر ۲۰۰۰ بمب خوشه ای OFAB 250-270 ساخت روسیه را خریداری کرد، و روز ۶ دسمبر تعدادی از این بمب ها روی جبهه ارتش عرب روسیه پرتاب کرد، به شکلی که متعاقباً روسیه را به ارتکاب اشتباه متهم سازد. در این مورد خاص نیز، با وجود تمام مدارک، هیچ کس در سازمان ملل متحد واکنشی نشان نداد.

نیروهای میهن دوست

نیروهای روسی از ۳۰ سپتامبر جهاد طلبان را بمباران می کنند، و پیشبینی کرده اند که این حملات تا ۶ جنوری ادامه خواهد یافت. حملات روسیه به طور کلی سنگرهای زیر زمینی که گروه های مسلح ساخته اند، و مجموع لوژیستیک

آنها را هدف می‌گیرد. طی این مدت تغییر اندکی را در منطقه مشاهده می‌کنیم، یعنی حداکثر می‌بینم که جهاد طلبان به سوی عراق و ترکیه حرکت کرده‌اند.

ارتش عرب سوریه و هم‌پیمانانش در آغاز ۲۰۱۶ عملیات گسترده‌ای را تدارک دیده‌اند. طرح آنها چنین است که با تحریک قیام عمومی مردمی که زیر سلطه جهاد طلبان به سر می‌برند و تسخیر هم‌زمان تمام شهرهای کشور، به استثناء پالمیرا، به شکلی که مزدوران را به عقب نشینی به مناطق صحرائی وادار کنند. خلاف عراق که ۱۲۰۰۰۰ سنی بعثی برای انتقام از برکناری شان از قدرت توسط ایالات متحده به نفع شیعیان، به داعش پیوستند، در سوریه افرادی که خواهان «خلافت» باشند، بسیار اندک هستند.

روز ۲۱ و ۲۲ نومبر، ارتش روسیه با هم‌پیمان خود سوریه در مدیترانه رزم آزمایش‌هایی انجام دادند. فرودگاه‌های بیروت (در لبنان) و لاماکا (در قبرس) می‌بایستی موقتاً تعطیل شوند. روز ۲۳ و ۲۴ نومبر، پرتاب موشک‌های روسی روی مواضع داعش موجب بسته شدن فرودگاه اربیل و سلیمانیه (در عراق) شد. در واقع این‌گونه به نظر می‌رسد که ارتش روسیه گسترش ارتش خود را به آزمون می‌گذارد، در زمینه منع استفاده از ارتباطات و فرماندهی‌های ناتو. در هر صورت زیر دریایی روستوف سور دون Rostov-sur-le-Don روز ۸ دسمبر از دریای مدیترانه به سوی ساخت و سازهای داعش موشک پرتاب کرد.

روسیه که تا کنون پایگاه حمیمیم (در نزدیکی لاذقیه) را در اختیار داشت، از پایگاه هوایی ارتش عرب سوریه در دمشق نیز استفاده می‌کند، و پایگاه تازه‌ای در الشعیرات (در نزدیکی حمص) ایجاد خواهد کرد. علاوه بر این، مقامات عالی‌رتبه روسی در حال بررسی امکان ایجاد چهارمین پایگاه در شمال شرقی سوریه هستند، یعنی در مجاورت مرز ترکیه و عراق.

سرانجام، یک زیر دریایی ایرانی نیز به ساحل طرطوس رسیده است.

حزب الله که قابلیت عملیات کوماندوئی خود را در آزاد سازی خلبلان سوخوی روسی نشان داد که در اسارت شبه نظامیانی که توسط ارتش ترکیه سازماندهی شده بود، این بار قیام مردم شیعه مذهب را آماده می‌کنند، در حالی که ارتش عرب سوریه با ۷۰٪ سنی، روی قیام مردم سنی مذهب متمرکز شده‌اند.

دولت سوریه با جهاد طلبان حمص به توافق رسید و آنها پذیرفتند که شهر را ترک کنند. حمص زیر نظر سازمان ملل متحد از جهاد طلبان تخلیه شد، به شکلی که امروز دمشق، حمص، حما، لاذقیه و دیر الزور کاملاً امنیت سازی شده است. تنها حلب، ادلب و رقه باقی مانده است.

خلاف دعاوی رسانه‌های غربی، روسیه به هیچ‌عنوان قصد ندارد شمال کشور را به فرانسه، اسرائیل و انگلستان بسپارد تا کردستان خودشان را بسازند. طرح مین دوستانه، آزاد سازی تمام مناطق مسکونی کشور را پیشبینی کرده است، به انضمام رقه «پایتخت کنونی خلیفه».

آرامش پیش از طوفان.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article189623.html>